

J.C. en C.P. Koorn

Polderweg 20

Polder Waard Nieuwland

1777 PJ Hippolytushoef

Gemeente Hollands Kroon
NR
28 MPT 2013
Ald
Team
Kopie

Aan:

De Gemeenteraad van Hollands Kroon

De Verwachting 1

1761 VM Anna Paulowna

Hippolytushoef, 26 maart 2013

Onderwerp: Moreel appel

Geachte Raad,

Al in 1995 is door GS het besluit genomen om een gebiedsgericht voorbeeldproject te starten op Wieringen. Voor Wieringen is gekozen omdat de gemeente al enige pogingen had ondernomen om de lokale belangenorganisaties tot samenwerking te bewegen omdat Wieringen in voorgaande jaren "in het zonnetje" was gezet door de beleidsmakers, wat had geresulteerd in een grote hoeveelheid soms tegenstrijdige beleidsvoornemens. Dit laatste was overigens niet verwonderlijk als je weet hoe bijzonder en uniek de natuur en het milieu op Wieringen zijn, maar ook hoe tegelijkertijd de sociaal-economische ontwikkeling van dit gebied grote zorgen baart.

Door integraal gebiedsgericht te werken volgens het in 2000 gesloten bestuursconvenant, genaamd het Verdrag van Wieringen dient er voor te worden gezorgd dat de verschillende beleidsvoornemens in samenhang worden uitgewerkt én uitgevoerd, zodat ze elkaar kunnen aanvullen en ondersteunen in plaats van frustreren.

Kort na de ondertekening van het convenant is de (verdere) uitwerking voor de Polder Waard Nieuwland echter doorkruist door de plannen over de mogelijke aanleg van het Wieringerrandmeer. Het bestuur van de gemeente heeft in haar vrijage met GS als initiator van het randmeerplan haar klassieke taak richting de burgers in de polder ernstig verzaakt.

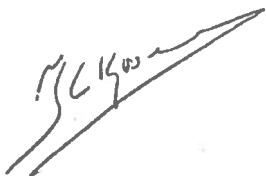
- Zo is ook onze bedrijfsvoering en – ontwikkeling tussen de wielen van het planproces terecht gekomen waarbij het bestuur van de gemeente de afgelopen 13 jaar lang “unfair play” heeft gespeeld, met veel schade tot gevolg. Zie de uitspraak van de Regionale Ombudscommissie in bijlage I naar aanleiding van een door ons ingediende klacht.
- Zo is van een normale sociale samenhang onder de bevolking in de polder geen sprake meer door de onbekende “roulatie burens” (anti-kraak), die het merendeel van de agrarische panden tijdelijk bewonen, voor zover deze niet reeds zijn gesloopt.
- Zo worden de agrarische producten van de akkers, na het vertrek van agrariërs ten behoeve van het randmeer, in de oogstperiode niet meer ter plekke opgeslagen maar afgevoerd naar elders. Door achtergelaten modder en klei op de wegen zijn deze nauwelijks begaanbaar voor auto, motor, brommer en fietsverkeer waardoor de polder gedurende 3 maanden van het jaar feitelijk onleefbaar is.
- Zo heeft de gemeente de afgelopen 13 jaar niets gedaan aan (achterstallig) onderhoud aan met name de Oosterweg en de Polderweg. Al die tijd prijken er borden met “slecht wegdek”.
- Zo is ook na het afblazen van het randmeerproject tot dusver door B&W van de gemeente geen enkel daadwerkelijk initiatief genomen om tot herstel van de veroorzaakte schade te komen. Het college heeft daarbij maling aan de uitspraak van de Regionale Ombudscommissie en heeft de dialoog met ons over de gang van zaken eenzijdig beëindigd na één gesprek gehouden op 25 januari 2012.

In een moreel appel wenden we ons derhalve tot u als gemeenteraad in uw rol als controlerend bestuursorgaan om te komen tot een eerste stap in vergoeding van de veroorzaakte schade en terugkeer naar normale omstandigheden na 13 jaar malaise.

Wij vragen u hierbij concreet om kwijtschelding van de ons opgelegde WOZ-beschikking 98045 ter grootte van € 2.751,96. Zonder tegenbericht gaan we er van uit dat u vóór besluitvorming geen aanmaning tot betaling zult (laten) versturen

Hoogachtend,

Namens J.C. en C.P. Koorn

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J.C. Koorn', written over a horizontal line.

J.C. Koorn

Uitspraak:

De commissie hecht er aan uitdrukkelijk op te merken dat zij geen uitspraak zal doen ten aanzien van de vraag of de gemeente al dan niet aansprakelijk is voor de door verzoeker geleden schade. De uitspraak van de commissie ziet uitsluitend op de mate waarin het bestuursorgaan jegens verzoeker behoorlijk heeft gehandeld. De commissie heeft uit de haar voorgelegde stukken en de hoorzitting de indruk gekregen dat de gemeente niet bereidwillig was om mee te werken aan een windmolen en zich daarbij steeds

achter de provincie verschuilt. Hoewel deze wijze van handelen niet 'fout' is in juridische zin heeft de gemeente daarmee de veilige weg gekozen. Het bestemmingsplan bevat vanaf 2002 een wijzigingsbevoegdheid. Gebruik maken van deze bevoegdheid door de gemeente, zou inhouden dat het wijzigingsplan nog onderhevig was aan de goedkeuring van de provincie. Of en in hoeverre verzoeker hier iets mee zou zijn opgeschoten valt sterk te betwijfelen.

I Wel is de commissie van mening dat de gemeente niet (duidelijk) heeft gecommuniceerd dat het bestemmingsplan Buitengebied 2002 voorziet in een wijzigingsbevoegdheid voor het bestemmingsplan ten behoeve van de oprichting van één of meer windmolens. De commissie acht dit in strijd met het beginsel van goede informatieverstrekking (behoorlijkheidswijzer 2). *Dit beginsel brengt met zich mee dat de overheid er voor zorgt dat de burger de juiste informatie krijgt en dat deze informatie klopt en volledig en duidelijk is. Zij verstrekt niet alleen informatie als de burger erom vraagt, maar ook uit zichzelf.*

II Voorts is de commissie van mening dat de gemeente de verzoeken van Koorn alleen maar heeft tegenhouden. Op geen enkele wijze is uit het dossier gebleken dat de gemeente heeft open gestaan voor initiatieven om hem op weg te helpen om zijn bedrijf te kunnen blijven uitoefenen. De commissie acht dit in strijd met het 'fair-play' beginsel (behoorlijkheidswijzer 8). *Dit beginsel brengt met zich mee dat de overheid een open houding aanneemt waarbij zij actief informatie verstrekt over de procedurele mogelijkheden die de burger kan benutten.*

De commissie merkt daarbij op dat principe verzoeken niet openstaan voor bezwaar en beroep, daarvoor had verzoeker een vergunningaanvraag moeten doen. Dat voor deze vergunningaanvraag leges moeten worden voldaan doet daaraan niet af. Ook dat een deel van de legeskosten verloren gaat voor de aanvrager bij afwijzing van de aanvraag kan de gemeente niet worden tegengeworpen. Dit beschouwd de commissie als een 'ondernemersrisico'.

III Tot slot merkt de commissie op dat het haar is opgevallen in dit dossier dat de gemeente niet altijd even voortvarend heeft gereageerd op verzoeken van Koorn. Op het verzoek van 2 april 1999 (samen met de heren Kaashoek en Roos) bijvoorbeeld heeft de gemeente pas 11 december 2001 een afwijzende reactie gezonden. De commissie stelt vast dat dit in strijd is met het beginsel van voortvarendheid (behoorlijkheidswijzer 14), *waarin is vastgelegd dat de overheid zo snel en slagvaardig mogelijk handelt.*

IV De commissie spreekt als haar oordeel uit dat de klacht van verzoeker gegrond is voor zover het bestuursorgaan in strijd heeft gehandeld met enig behoorlijkheidsbeginsel zoals hierboven in de uitspraak is aangegeven. Voor het overige acht de commissie de klacht niet gegrond. Gezien het incidentele karakter van deze zeer specifieke zaak ziet de commissie af van het doen van aanbevelingen maar vraagt het bestuursorgaan wel om aandacht te schenken aan de genoemde beginselen in de bedrijfsuitvoering van de gemeentelijke organisatie.